

potinīs imbga, по думитѣ на Лукиана за други случай), че „цѣлата страна е била пославянчена и станала варварска“ (Ἐσθλαβώθη πᾶσα ἡ χώρα καὶ γέγονε βάρβαρος, по думитѣ на Константинъ Порфирогенетъ) и че това прогонване или асимилиране на елинитѣ било довършено отъ албанцитѣ. По този начинъ „въ вжтрешността на цѣлия грѣцки материкъ нѣма сега нито една едничка челядь, чиито дѣди да не сж били скити (славяни), арнаути, алмугавари или франки, ако не погърчени азиатци отъ Фригия, Киликия, Кападокия или Лидия“. Сензационната и духовита тази теория, посрещната съ известна симпатия въ славянскитѣ научни кржгове, съ оказа, подѣ критиката на други вещи историци, твърде смѣла и не напълно съобразна съ фактитѣ, така че въ своитѣ крайни заключения тя трѣбваше да бжде отхвърлена. Но Селимински има всички субективни и патриотични основания, за да пригърне идеитѣ на Фалмерайера. Той ненавижда гърцитѣ, съ тѣхния шовинистиченъ лозунгъ: „всѣки негрѣкъ е варваринъ“, взиманъ отъ тѣхъ като математическа истина, а не като опасенъ и смѣшенъ софизъмъ; той знае и сжщинския народностенъ ликъ на нова Гърция, за да не допуска, че тукъ има наследство отъ старата раса. „Днесъ нѣма чистъ грѣцки народъ, ... а сбирщина отъ египтяни, асирийци, араби, италиянци, славяни ... Това се доказва отъ археологията и историята на страната. Гърция въ разстояние на 25 вѣка толкова се е промѣнила, щото сега се обитава отъ славяни, турци, албанци и власи“. На Априлова той ще пише по този поводъ, въ писмото си отъ 1840 г.: „Фалмерайеръ съ множество запазени данни доказа завоеванието и обитаването на Гърция отъ нашитѣ прадѣди. А нѣкои тукашни пѣтелоглави писатели, невежи въ историята, пожелаха да докажатъ обратното — че обитателитѣ на Гърция сж отъ най-чиста грѣцка крѣвъ“. Единъ отъ тѣхъ се опиталъ да обори нѣмския ученъ чрезъ статия въ печата, гдето се говорѣло и противъ българитѣ тѣй, „както обикновено говорятъ това простацитѣ и пияницитѣ като него“. Но въ частни разговори този българоядецъ билъ изобличенъ и разколебанъ дотолкова, щото трѣбвало да ее откаже отъ обвинението си — и то многократно. И при други случаи българитѣ въ Атина влизали въ полемика съ гърцитѣ, особено въ училищата, за да бранятъ народната си честь, — и по правило налагали мълчане на надменнитѣ наши врагове.